

3, 7, 6, 4. LĀṬJ. 5, 12, 13. — 2) n. N. eines Sāman PĀNĀV. Br. 13, 9, 20, 15, 11, 11. LĀṬJ. 9, 5, 14. Ind. St. 3, 234, a. प्रजापतेर्वाञ्जित् desgl. 224, b.

वाञ्जिति f. siegreicher Lauf, — Kampf KĀṬJ. 14, 1 bei WEBER, Nax. 2, 349.

वाञ्जित्यौ f. dass. TBr. 3, 7, 6, 15.

वाञ्जि adj. Behendigkeit —, Kraft verleihend RV. 1, 135, 5. वाञ्जि (धा) श्रम्य गावः kräftig 3, 36, 5.

वाञ्जिवाञ् 1) adj. Preis —, Güter verleihend RV. 1, 17, 4. 8, 2, 34. — 2) f. pl. °दाव्यम् N. eines Sāman PĀNĀV. Br. 13, 9, 12. 17. LĀṬJ. 6, 14, 4. Ind. St. 3, 231, b. 234, a. यदा °230, a (der Artikel यदावाञ्जिदाव्य ist demnach zu verbessern).

वाञ्जिवाणम् adj. reichen Lohn findend RV. 8, 73, 6; vgl. 5, 43, 9.

वाञ्जिपति m. VS. PĀṬ. 3, 37. der Beute —, des Lohnes u. s. w. Herr: Agni RV. 4, 13, 3. VS. 18, 33. fg. ÇĀṆKH. Çr. 7, 10, 13. Gobu. 3, 10, 17.

वाञ्जिपत्नी f. des Lohnes u. s. w. Herrin: धेनु KAuç. 114.

वाञ्जिपस्त्य adj. ein Haus voller Güter u. s. w. habend, — verschaffend Nir. 5, 15. RV. 9, 98, 12. Pūshan 6, 58, 2. वाञ्जिपस्त्य TBr. 3, 1, 2, 5, 12.

वाञ्जिपेय m. und n. (n. AK. 3, 6, 2, 31) Kampf- oder Krafttrunk, ein Soma-Opfer für den nach der höchsten Stellung strebenden Fürsten und Brahmanen, dem Rāgāsūja und Bṛhaspatiya vorangehend. Im System eine der sieben Formen des Soma-Opfers Āçv. Çr. 6, 11, 1. 9, 9, 1. fgg. LĀṬJ. 5, 4, 24. Ind. St. 10, 332. Z. d. d. m. G. IX, LXXIV. — AV. 14, 7, 7. यो वाञ्जिपेयं यजेत । गच्छति स्वाराज्यम् । अग्रं समानानां पर्येति TBr. 1, 3, 2, 3. 2, 1. यो वै वाञ्जिपेयः । स संघ्रातुवः 2, 7, 6, 1. Ait. Br. 3, 41. ÇAT. Br. 5, 1, 13. 2, 9, 2, 12. ÇĀṆKH. Çr. 15, 1, 1. कुरु °3, 14. fg. 3, 6. KĀṬJ. Çr. 6, 1, 33. 10, 9, 28. 14, 1, 1. ये ब्राह्मणा राजानश्च पुरस्कुर्वन्स वाञ्जिपेयेन यजेत LĀṬJ. 8, 14, 1. 6. 12, 6. MBu. 2, 233. 3, 6048. त्रयो युक्ता वाञ्जिपेयं वदन्ति 10660. 13, 4927. °समुत्थानि च्छात्राणि R. 2, 43, 22 (43, 23 GORR.). Verz. d. Oxf. H. 30, b, 10. 260, b, 40. Buāç. P. 3, 12, 40. 4, 3, 3. °वाञ्जिन् TBr. 1, 3, 2, 1. PĀNĀV. Br. 18, 6, 4. °यद्रु ÇAT. Br. 5, 1, 2, 4. °यूप 3, 6, 4, 26. ÇĀṆKH. Br. 10, 1. °सामन् LĀṬJ. 2, 5, 23. 3, 1, 24. °स्तोमयाग Verz. d. B. H. No. 317. Abgeleitet so v. a. अन्नपेय ÇAT. Br. 5, 2, 4, 13. so v. a. वाञ्जाप्य, वाञ्जं क्षेत्रेन देवा ऐप्सेन् TBr. 1, 3, 2, 3. Abgekurzt so v. a. वाञ्जिपेय भवेत् मन्त्रः und वाञ्जिपेयस्य व्याख्यानं कल्पः Schol. zu P. 4, 3, 66, VĀṬI. 2, 3.

वाञ्जिपेयक adj. zum Vāḡapeja in Beziehung stehend, daher kommend, dabei dienend u. s. w.: च्छात्राणि R. 2, 43, 23.

वाञ्जिपेयिक adj. (f. ङ्) dass. P. 4, 3, 68, Schol. KĀṬJ. Çr. 18, 5, 4. 8. Ind. St. 3, 388. च्छात्राणि R. GORR. 2, 43, 24. दन्तिणा P. 5, 1, 95, Schol.

वाञ्जिपेयिन् adj. der den Vāḡapeja vollzogen hat Verz. d. Oxf. H. 142, a, No. 290. — राम°.

वाञ्जिपेशम् adj. etwa kraft- oder lohngeschmückt: कर्ता धियं ङरित्रे वाञ्जिपेशम् RV. 2, 34, 6. = अत्रैराश्लिष्टम् Śā.

वाञ्जिप्य m. N. pr. eines Mannes gaṇa नडादि zu P. 4, 1, 99.

वाञ्जिप्यायनं m. patron. von वाञ्जिप्य gaṇa नडादि zu P. 4, 1, 99. N. pr. eines Grammatikers SARVADARÇANAS. 143, 10.

वाञ्जिप्रमृत् adj. etwa an Muth oder im Kampf überlegen: Indra RV. 1, 121, 15.

वाञ्जिप्रवृत्तीय adj. mit den Worten वाञ्ज und प्रसव beginnend, sie enthaltend (TS. I, 1038, 7); n. nämlich कर्मन् TBr. 1, 3, 2, 3. ÇAT. Br. 5, 2, 2. 5, 9, 3, 4, 1. TS. 5, 4, 9, 1. KĀṬJ. Çr. 18, 5, 4.

वाञ्जिप्रसूत adj. dass. KĀṬJ. 14, 8. 21, 12.

वाञ्जिप्रसूत adj. zum Lauf u. s. w. aufgebrochen oder von Muth getrieben RV. 1, 77, 4. 92, 8.

वाञ्जिप्रसूत m. Kampfgenosse oder N. pr. RV. 8, 37, 19.

वाञ्जिप्रसूत s. वाञ्जिप्रसूत.

वाञ्जिप्रमृत् adj. etwa Preis —, Lohn gewinnend RV. 8, 19, 30.

वाञ्जिप्रमृति (von वाञ्जिप्रमृत्) n. भद्राज्ञस्य °यम् N. eines Sāman Ind. St. 3, 227, b.

वाञ्जिभृत् n. N. eines Sāman LĀṬJ. 6, 10, 3. भद्राज्ञस्य वा° Ind. St. 3, 227, b.

वाञ्जिभाञ्जि m. = वाञ्जिपेय ÇABDAR. im ÇKDR.

वाञ्जिभर् 1) adj. den Preis davontragend: आशु RV. 1, 60, 5. 4, 4, 4. 10, 80, 1. — 2) m. Sapti Vāḡam̐bhara angeblicher Liedverfasser von RV. 10, 79.

वाञ्जि (von वाञ्ज), वाञ्जयति (अर्चयति कर्मन् NAIG. 3, 14. मार्गसंस्कारगत्योः, मार्गसंस्कारयोः DuāṬUP. 32, 74) und वाञ्जयति, °ते. 1) wettkampfen, wettfahren, kämpfen; überh. schnell laufen, eilen: मा नरः स्वस्था वाञ्जयन्ता रुचते RV. 4, 42, 5. 17, 16. त्वया वाञ्जं वाञ्जयन्ता जयेम 5, 4, 1. स्यावान् धने धने वाञ्जयन्ता रथम् 5, 33, 7. 31, 1. 60, 1. 8, 3, 15. 11, 9. अथ 7, 24, 5. कुरी 2, 11, 7. 19, 7. प्र सु स्तोमं भूत वाञ्जयन्ताः wetteifernd 8, 89, 3. आ-व्येदस्य कर्णा वाञ्जयन्ता zum Eilen 4, 29, 3. ता वा धियो ऽवसे वाञ्जयन्ता-राञ्जि न ङमः 41, 8. 3, 62, 8. 11. — 2) zur Eile treiben, anspornen; an-regen, zur Kraftäusserung bringen: अग्निं सप्ति न वाञ्जयामसि RV. 8, 43, 25. VĀLAKH. 5, 2. तमिन्द्रं वाञ्जयामसि वृत्राय रुतवे 8, 82, 7. PĀNĀV. Br. 15, 2, 7. 14, 8, 5. तं वा वाञ्जये वाञ्जिनं वाञ्जयामः RV. 1, 4, 9. स वा धियं वा-ञ्जयन्तामततम् 109, 1. 6, 24, 6. आशु न वाञ्जयते क्तिन्वे घर्वा 4, 7, 11. वाञ्ज-याश्रुर्वाञ्जो 10, 68, 2. येन कृषं वाञ्जयति येन क्तिन्व्यातुर्म् AV. 6, 101, 2. यदिमा वाञ्जयन्तमोषधीर्कस्तं आदधे RV. 10, 97, 11. wird in der Bed. विधूनने (anfachen) P. 7, 3, 38 als caus. von वा angesehen: वाञ्जयति पक्षेण Schol.

— उप 1) zur Eile antreiben, beschleunigen: अश्वान्धावतः ÇAT. Br. 5, 1, 5, 21. — 2) (das Feuer) anfachen TS. 2, 5, 11, 6. वेदेन TBr. 3, 3, 2, 3. KĀṬJ. Çr. 3, 1, 12. 21, 3, 7. 26, 4, 2. — Vgl. उपवाञ्ज.

वाञ्जि (von वाञ्ज) adj. 1) wettkampftig, kampftustig: eilig RV. 2, 20, 1. 5, 19, 3. VĀLAKH. 5, 8. रथ RV. 2, 31, 2. 5, 10, 5. 8, 69, 6. अथ 5. Ross 1, 19. 9, 63, 19. उत्तन् 83, 3. — 2) eifrig, kräftig RV. 2, 33, 1. — 3) Beute oder Gut schaffend RV. 7, 31, 3.

वाञ्जिर्त्वा 1) adj. reich an gewonnenem Gut: Rbhu RV. 4, 34, 2. 33, 5. 43, 7. रूपः स्यात् पतेयो वाञ्जिर्त्वाः 5, 49, 4. कदा धियः कस्मि वाञ्जिर्त्वाः 6, 33, 1. 10, 42, 7. — 2) m. N. pr.: s. वाञ्जिर्त्वायन.

वाञ्जिर्त्वायन (von वाञ्जिर्त्वा) m. patron. des Somaçushman Ait. Br. 8, 21. वाञ्जिर्त्वा MBu. 2, 319 fehlerhaft für राञ्जिर्त्वा, wie die ed. Bomb. liest.

वाञ्जिर्त्वायन (von वाञ्जिर्त्वा) m. N. pr. eines Mannes gaṇa तिकादि zu P. 4, 1, 154.

वाञ्जिर्त्वायनि m. patron. von वाञ्जिर्त्वा gaṇa तिकादि zu P. 4, 1, 154.

वाञ्जिर्त्वायन (von वाञ्जि) adj. 1) aus Preis, Gut u. s. w. bestehend, damit